

பெப்பே

தெரு விளக்கு ஏற்றுபவர்

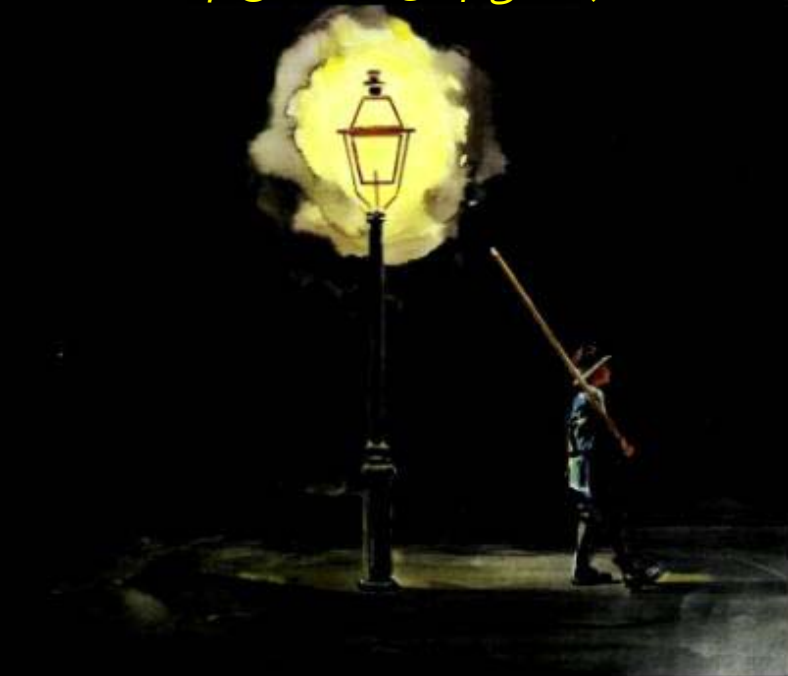
கதை -எலிசபெர்டோன்

படங்கள்- டெட் எல்வின்

தமிழில்- சபேசன் மருதப்பா

பெப்பே

தெரு விளக்கு ஏற்றுபவர்

வெகு காலத்திற்குமுன் சின்ன இத்தாலியில் மின்சாரம்
வராத காலம் தெரு விளக்குகள் எல்லாம் கையில்தான்
ஏற்றவேண்டியிருந்தது. அப்போது பெப்பே முல்பெர்ரி தெருவில்
இருந்த ஒரு குடியிருப்பில் வாழ்ந்து வந்தான். அப்பாவிற்கு
உடல்நலம் சரியில்லாததாலும் அம்மா இறந்துவிட்டதாலும்
அவன் சிறு பையனாக இருந்தாலும் அவன் வேலை
பார்த்துதான் தனது எட்டு சகோதரிகளான சிலியா, அடேலிலா,
நிக்கோலிலா, ஆஞ்சலிலா, அசந்தா, மரியுஸியா, பிலோமினோ
அனைவரையும் காப்பாற்றவேண்டியிருந்தது. அல்பினா
நேபிள்ஸ் நகரில் தனது பாதிரியார் மாமாவுடன் தங்கியிருந்து
அங்குள்ள அனாதை குழந்தைகளை
கவனித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

பெப்பே வேலை தேடி மிகவும் சிரமப்பட்டான். கசப்புக்கடை ஜெனரோவிடம் கடையை தூசித்துடைத்து தரையெல்லாம் சுத்தம் செய்து தருகிறேன் வேலை கொடுங்கள் என்று கேட்டான் அவரோ வியாபாரம் நன்றாகவே நடக்கவில்லை, மன்னிக்கவும் என்றார்.

நான் “கண்ணாடி கோப்பை எல்லாம் கழுவி
தருகிறேன்” என்று சாராயம் விற்கும் கடையில் வேலை
செய்யும் டான் சால்வோட்டே விடம் கேட்டான், அவரோ
நீ பெரியவனாகும் போது பார்க்கலாம் என்று
சொல்லிவிட்டார்.

மிட்டாய் தயாரிக்கும் ஆண்டனியோட்டாவிடம்,
"தண்ணீர் தொடர்ந்து ஊற்றிவைக்கிறேன் காட்டு
செடிகளை மிட்டாய் தயாரிக்கும்போது ஏற்றவாறு
கட்டி தருகிறேன்." என்றான். அவரும் "மன்னிக்கவும்
வேலையில்லை" என்றார்.

சுருட்டு தயாரிக்கும் குண்டு மாரியிடம்கூட
சென்றான். புகைச்சுருட்டை எல்லாம் எண்ணி
அட்டைப்பெட்டியில் அடுக்கித்தருகிறேன் என்றான்;
ஆனால் அவளுக்கும் அவன் உதவி
தேவைப்படவில்லை.

பிறகு ஒருநாள், விளக்கு ஏற்றும் தெருவில்
டொமினிக்கோவை சந்தித்தான் அந்த விளக்கு ஏற்றுபவர்
,"நீ வேலை தேடிக்கொண்டிருப்பதாக டான்சால்வடோர்
சொன்னார்" என்றார். "நான் என் மனைவியை பார்க்க
இத்தாலி செல்லவேண்டியுள்ளது நான் இல்லாதபோது நீ
விளக்குகளை ஏற்றிவைத்து என் வேலையை காப்பாற்றி
தருவாயா? என்றார். "நன்றி டொமினிக்கோ நிச்சயமாக"
என்றான் பெப்பே. பிறகு அந்த நல்ல செய்தியை சொல்ல
வீட்டிற்கு ஓடினான்

" அப்பா, நிகோலிய ,மாரிசியா எனக்கு வேலை கிடைத்துவிட்டது." என்று கத்தினான். நாளை முதல் தெருவிளக்குகளை நான்தான் ஏற்ற போகிறேன்" என்றான். நிகோலியா அவனை தழுவிக்கொண்டாள், மரியாசியா அவன் கன்னங்களிலில் முத்தமிட்டாள், ஆசண்டா குதித்துக்கொண்டு அவள் கைகளை தட்டினாள். ஆனால் அப்பா அமைதியான, இறுகிய முகத்துடன் அமர்ந்திருந்தார். "இந்த தெரு விளக்குகளை எல்லாம் என்பையன் ஏற்றுவதற்குத்தான் நான் அமெரிக்கா வந்தேனா" என்று கூறிக்கொண்டு கதவை வேகமாக அறைந்து சாத்திக்கொண்டு வெளியே போனார்.

பெப்பே முகம் வாடி போய்விட்டது. "அவர் சொல்லுவதை பொருட்படுத்தாதே" என்றாள் பிலோமினா. அவருக்கு மனம் சரியில்லை "அவர் என்ன சொல்கிறார் என்று அவருக்கே தெரியவில்லை" என்றாள் ஏஞ்சலினா. "அப்பாவிற்கு உன்னை மிகவும் பிடிக்கும்" என்றாள் அடிலினா. பெப்பே அஸான்டாவின் முடியை லேசாக இழுத்து அவர்களை பார்த்து சிரித்தான். ஆனால் உண்மையிலேயே அவனுக்கு சிரிக்க தோன்றவில்லை.

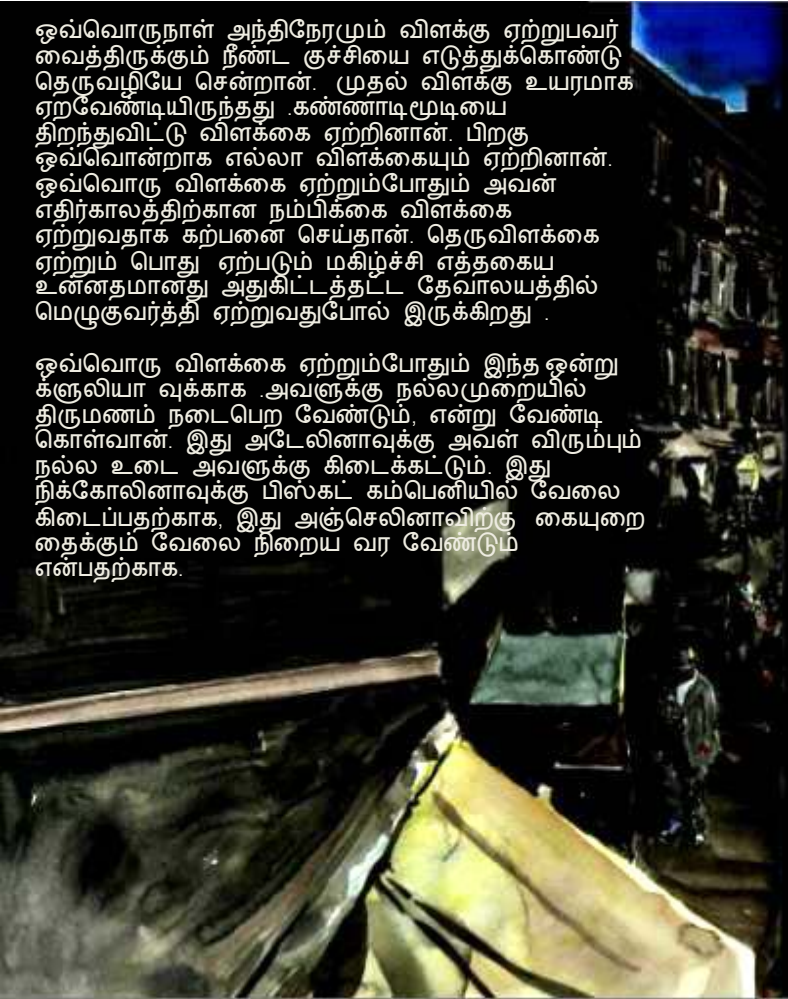

ஒவ்வொருநாள் அந்திநேரமும் விளக்கு ஏற்றுபவர் வைத்திருக்கும் நீண்ட குச்சியை எடுத்துக்கொண்டு தெருவழியே சென்றான். முதல் விளக்கு உயரமாக ஏறவேண்டியிருந்தது கண்ணாடிமூடியை திறந்துவிட்டு விளக்கை ஏற்றினான். பிறகு ஒவ்வொன்றாக எல்லா விளக்கையும் ஏற்றினான். ஒவ்வொரு விளக்கை ஏற்றும்போதும் அவன் எதிர்காலத்திற்கான நம்பிக்கை விளக்கை ஏற்றுவதாக கற்பனை செய்தான். தெருவிளக்கை ஏற்றும் பொது ஏற்படும் மகிழ்ச்சி எத்தகைய உன்னதமானது அதுகிட்டத்தட்ட தேவாலயத்தில் மெழுகுவர்த்தி ஏற்றுவதுபோல் இருக்கிறது.

ஒவ்வொரு விளக்கை ஏற்றும்போதும் இந்த ஒன்று களுலியா வுக்காக அவளுக்கு நல்லமுறையில் திருமணம் நடைபெற வேண்டும், என்று வேண்டி கொள்வான். இது அடேலினாவுக்கு அவள் விரும்பும் நல்ல உடை அவளுக்கு கிடைக்கட்டும். இது நிக்கோலினாவுக்கு பிஸ்கட் கம்பெனியில் வேலை கிடைப்பதற்காக, இது அஞ்செலினாவிற்கு கையுறை தைக்கும் வேலை நிறைய வர வேண்டும் என்பதற்காக.

இது அஸ்ஸுண்டா பள்ளியில் நல்ல ஆங்கிலம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக. இது பிலோமினாவுக்கு நியூயார்கில் வசிப்பது பிடிக்கவேண்டும் என்பதற்காக. இது அல்பினாவுக்கு அவள் அனாதைக்குழந்தைகளுக்காக வேலை செய்வதற்கான பலத்தை கொடுப்பதற்காக. இது அம்மா மேலிருந்து மகிழ்ச்சியோடு எங்கையெல்லாம் பார்க்கவேண்டும் என்பதற்காக. இது அப்பாவிற்கு, இறைவன் அவர் மனதை தேற்றவேண்டும் என்பதற்காக. இது எனக்காக, நான் எப்போதும் டொமினிகோவிற்கு விளக்கு ஏற்ற உதவிக்கொண்டே இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக.

ஒருநாள் பெப்பே வீட்டிற்கு வரும்போது, ஜன்னல் வழியே அவன் வருவதை பார்த்துக்கொண்டிருந்த அப்பா, "நீ தெருவில் இருக்கவேண்டியவன்" என்று சத்தம் போட்டார். பெப்பே படுக்கையில் முழங்காலை கட்டிக்கொண்டு தலை கவிழ்ந்து உட்கார்ந்து தூங்கும் வரை யாருக்கும் கேட்காமல் அழுதான். காலையில் குண்டு மாரி அவன் சோர்வாக இருப்பதாய் பார்த்து பெப்பே நீ இவ்வளவு வருத்தப்பட தேவை இல்லை என்று சீண்டியபோது அப்படி இருக்கக்கூடாது என்று எண்ணிக்கொண்டான். அனால் அப்பா கோபமாகத்தான் இருந்தார். "நீ எதற்கும் பயன் இல்லாதவன்" என்று கோபப்பட்டார். க்ரூலியா அவன் கையை பிடித்துக்கொண்டு இதற்கெல்லாம் கவலைப்படாதே என்றாள். அவன் வேலைக்கு புறப்பட்டபோது நிக்கோலினா நிமிர்ந்து நட என்றாள்.

பெப்பே சமாதானமாக முயற்சிதான். ஆனால் அவன் வீட்டிற்கு வந்தபோது அப்பா "உன்னை பார்த்தாலே எனக்கு அவமானமாக இருக்கிறது. உன்னை பார்க்கக் நான் விரும்பவில்லை" என்றார். அசுண்டா, "நீ இப்போது எல்லாம் என்னோடு விளையாடுவதே இல்லை" என்றாள். பெப்பே தலை குனிந்து கொண்டு எதுவும் பேசவில்லை. அதன்பிறகு அவன் வேகவேகமாக விளக்குகளை ஏற்றினான். எது ஏற்றியது எது ஏற்றாதது என்று கூட அவன் கவனிப்பது இல்லை. இது ஒரு முட்டாள்தனமான வேலை என்று தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டான். அவனுக்கு எல்லாரும் தனக்கு பின்னாள் கேலி செய்து சிரிப்பது போல் தோன்றியது. விரைவில் வீட்டைவிட்டே வெளியேவராமல் இருந்துவிட்டான்.

ஒருநாள் லிட்டில் இட்டாலியில் தெருக்கள் எல்லாம் இருட்டாயிருந்தன. விளக்கு ஏற்றும் பெப்பே எங்கே என்று மக்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் கேட்டுக்கொண்டனர் பெப்பே அடுப்படியில் அமர்ந்து கைகளால் முகத்தை மூடி கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தான்.

அந்த இரவு அஸ்ஸுண்டா வீட்டிற்கு வரவில்லை. செலெரிலியா ஜன்னல்வழி வெளியே பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள் அடேலினா மகிரோனியை குழைத்து விட்டாள். அப்பா முன்னும்பின்னுமாக நடந்துகொண்டே இருந்தார். இரவுசாப்பாடு சரியாக சாப்பிடவில்லை. காபியை ஒருவாய் கூட குடிக்காமல் தள்ளிவைத்தார்.

அஸ்ஸுண்டாவை எங்கே இன்னும் காணோம் என்று முணுமுணுத்தார். அவருக்கு அஸ்ஸுண்டா இன்னும் சிறு குழந்தைதான். இறுதியில் பெப்பேவிடம் கெஞ்சுவதுபோல் “ரொம்பபிடிவாதம் பிடிக்காதே, பெப்பே தெருவிளக்குகளை ஏற்றிவிடு” என்றார். பெப்பேக்கு அவர் சொன்னதை நம்ப முடியவில்லை. பெப்பே சொன்னான், “என்னால் விளக்கு ஏற்றமுடியாது நான் தெருவில் திரிய விரும்பவில்லை. ஒரு பிச்சைக்காரனாக வளரவும் விரும்பவில்லை. நீங்கள் நான் பெரிய ஆளாக வர வேண்டும் என்றுதான் எங்களை அமெரிக்காவிற்கு கூட்டிவந்தீர்கள். நான் படித்து டாக்டர் ஆக வேண்டும் என்றான்.

“தெருக்களெல்லாம் இருட்டாக இருக்கின்றன இருட்டில் அஸ்ஸுண்டா பயந்து விடுவாள். தெருவிளக்கு ஏற்றும்வேலை இன்று மிகமுக்கியமான வேலை. தயவுசெய்து விளக்குகளை ஏற்றிவிடு எனக்கு பெருமையாக இருக்கும் என்றார்.

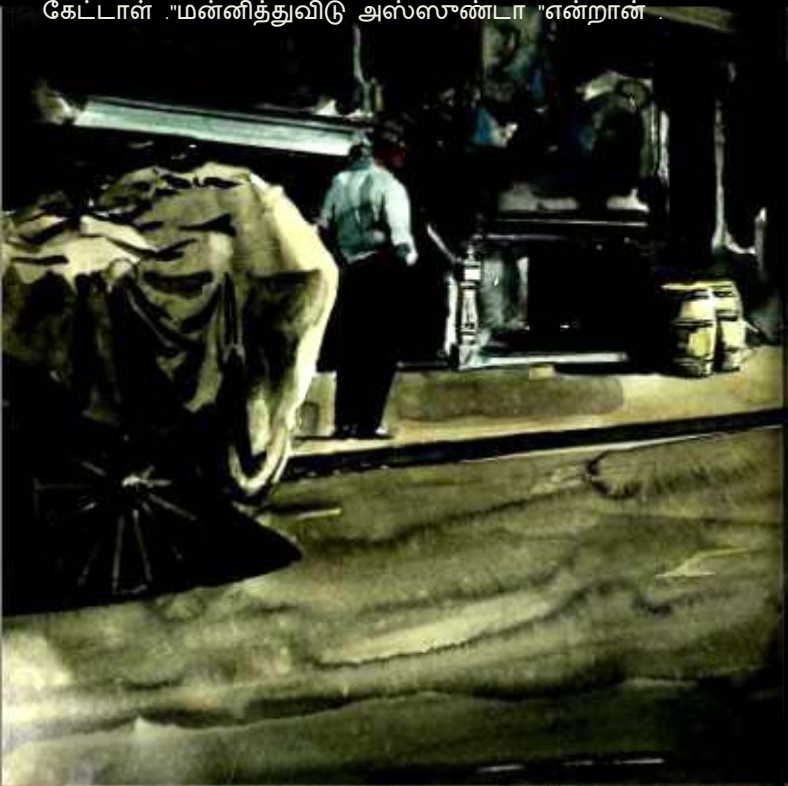

பெப்பேக்கு அப்பாசொல்வதை மறுக்கமுடியவில்லை.
அவனது கோட்டை போட்டுக்கொண்டு, அவனுடைய
சாமான்களையும் எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டான்.
வெளியில்வந்து முதலில் உயரமான அந்த விளக்கு
மரத்தில் ஏறி அந்தவிளக்கை ஏற்றினான். பிறகு
ஒன்றன்பின்னொன்றாக அனைத்தையும் ஏற்றினான்.
ஒவ்வொருமுறையும் அஸ்ஸுண்டா இன்றிரவு
பாதுகாப்பாக இருக்கவேண்டும் என்று
முனகிக்கொண்டான்.

கடைசியாக, கடைசி விளக்கு மரத்திற்கு வந்து
தனக்காக அதை ஏற்றிக்கொண்டபோது அவளை அங்கே
கண்டான். இருட்டு பயத்தில் விளக்குத்தூணை
கட்டிக்கொண்டு நகர முடியாமல் நின்று கொண்டிருந்தாள்
இன்று இரவு விளக்குகளை நீ ஏன் ஏற்றவில்லை என்று
கேட்டாள். "மன்னித்துவிடு அஸ்ஸுண்டா" என்றான்.

"பெப்பே நான் பெரியவளானதும்
உன்னைப்போல் விளக்கு ஏற்றுபவளாக
தெருவிளக்குகளை எல்லாம் ஏற்ற
வேண்டும். அமெரிக்காவிலேயே மிக நல்ல
வேலை தெருவிளக்கு ஏற்றுவதுதான் என்று
நினைக்கிறேன்." என்றாள். "மிக
நல்லவேலையா ?" என்று வியந்தான்
பெப்பே. " ஆமாம், நீதானே இருட்டை
விரட்டியடிக்கிறாய்" என்று அஸ்ஸுண்டா
கூறினாள். பெப்பே சிரித்துக்கொண்டே
அவளை இருக்க தூக்கிக்கொண்டான்,
கடைசி விளக்கு கம்பத்தை
பார்த்துக்கொண்டே, நீ இந்த விளக்கை
ஏற்றலாம் அஸ்ஸுண்டா என்றான். அவன்
அவள் விளக்கு ஏற்றும் குச்சியை
பிடித்துக்கொள்ள உதவினான். வீட்டிற்கு
வரும் வழியில் பேப்பேவின் கைகளிலேயே
அஸ்ஸுண்டா தூங்கிவிட்டாள். பெப்பே
தலைநிமிர்ந்து நடந்தான். மீண்டும் அவன்
கண்கள் ஒளிர்ந்தன.

பெப்பே குடியிருப்பில் நுழைந்து அவனது
வீட்டிற்குசெல்ல படியேறினான். அஸ்ஸுண்டா
இன்னும் தூங்கிக்கொண்டிருந்தாள். ஆறு
சகோதரிகளும் ஓடிவந்து கட்டிக்கொண்டார்கள்.
பிறகு வெகுநாட்கள் கழித்து முதன்முறையாக
அப்பாவும் அருகில்வந்து பெப்பேவின்
தோள்களில் கைவைத்து பேசினார், "இது நல்ல
வேலை தான். நீ விளக்கு ஏற்றுவது என்னை
பெருமைப்பட வைக்கிறது" என்றார்.

பெப்பே முன்போலவே ஒவ்வொரு
சிறுதீபமும் வருங்கால நம்பிக்கை
வெளிச்சமாக பாவனை செய்து
மீண்டும் விளக்குகளை ஏற்ற
ஆரம்பித்தான்.

